

**CHRISTIAN VROUYR,
TAPIJTHANDELAAR**

— 'Ik heb dit kleine tapijt rond 1975 gekocht. Ik was ongeveer 25 toen ik het tegenkwam op een van mijn eerste zakenreizen met mijn vader door het Midden-Oosten. De man die het verkocht, wist niet wie erop stond, maar mijn vader en ik dachten meteen: "Wauw, een portret van George Sand." Ik had al verschillende boeken van de Franse schrijfster gelezen, maar vooral de vrouw zelf vond ik fascinerend. Ze had contact met de hele culturele en politieke wereld en ze was een

boegbeeld op het vlak van vrouwenemancipatie. Dat engagement was voor een schrijfster niet evident in de negentiende eeuw. Het tapijt is gemaakt in Kerman, een stad in het huidige Iran, en dateert uit de tweede helft van die eeuw. Waarschijnlijk was de maker ook een fan, die het tapijt op basis van een tekening of medaillon geknoopt heeft. Want voor zover ik weet, is Sand nooit zelf in Iran geweest.'

'Mijn vader en ik kochten het aanvankelijk niet voor onszelf, maar voor de zaak. Want ofwel ben je een handelaar, ofwel een verzamelaar. Als je klanten beginnen te vermoeden dat je de beste stukken zelf bijhoudt, denken ze misschien dat ze de overschot krijgen. Dit tapijt is een uitzon-

dering. Na een tijd besepte ik dat ik het niet weg wilde. Het is ook niet dat ik de mensen iets kostbaars ontnem. Het heeft geen topwaarde. Het is geen museumstuk. Maar voor mij is het bijzonder, omdat ik onverwacht een portret vond van iemand die ik bewonder.'

'Het tapijt is ook een soort familieportret geworden. Mijn grootvader is uit Armenië gemigreerd en moest met weinig bagage naar hier komen. Veel familieportretten hebben we niet, dus dachten we: zij mag bij de familie horen. Het tapijt ligt in de gang tussen de zaak en ons privégedeelte. Als je het zou wegnemen, zou iedereen thuis zeggen: "Waar is George Sand naartoe?"'

'ALS JE DAT TAPIJT WEGNEEMT, ZOU IEDEREEN THUIS ZEGGEN: "WAAR IS GEORGE SAND NAARTOE?"'

